Uniwersytet Gdański - VIVA DYDAKTYKA IV Ogólnopolska Konferencja Dydaktyki Szkoły Wyższej
Dydaktyka bez granic?
22-23.05.2025

REFERATY

Czy tłumaczenie literatury i dydaktyka przekładu mają przyszłość? Studium przypadku: przekład „Opowieści kanterberyjskich" Geoffreya Chaucera na polski

Piotr Kallas
Uniwersytet Gdański, Wydział Filologiczny
e-mail: piotr.kallas@ug.edu.pl

Zdaniem wielu futurologów znajdujemy się u progu tzw. „Osobliwości", czyli zupełnie nowej – i być może ostatniej – epoki w dziejach ludzkości. Rozpocznie się ona wraz z powstaniem „sztucznej inteligencji ogólnej" (Artificial General Intelligence, czyli AGI), tzn. sztucznej inteligencji przewyższającej intelektualnie ludzi, i oznaczać będzie osiągnięcie „hipotetycznego punktu w przyszłym rozwoju cywilizacji, w którym postęp techniczny stanie się tak szybki, że wszelkie ludzkie przewidywania staną się nieaktualne," a działania bezprzedmiotowe. Jakie konsekwencje miałoby to wydarzenie dla nauk humanistycznych w ogólności, a dla filologii, literatury i przekładu literackiego w szczególności? Czy nadal warto by wówczas – w obliczu coraz „groźniejszej" konkurencji w postaci coraz doskonalszych narzędzi do przekładu maszynowego – kształcić tłumaczy i podejmować próby przekładania literatury? Proponuję poszukać możliwych odpowiedzi na to pytanie poprzez analizę konkretnego przypadku – polskich przekładów wybranych fragmentów najważniejszego dzieła średniowiecznej literatury angielskiej, Opowieści kanterberyjskich Geoffreya Chaucera (1387–1400).